Я не люблю тебе, бездушну та жорстоку,
Морська глибінь – безодне.
Я не люблю тебе, дружино кароока,
Як примару холодну, —
Коли п’янієш люто в морі,
Женучись за шквалом,
Коли листи твої безкровні
Скребуть по серці ралом.
Я не люблю тебе, черству, солону,
Ах, мріє… повідь…
Коли в очах сумних монгольських
І кара й злоба.